uenit. Quē Soldan⁹ in ſucceſſu: affectuoſiſſime ⁊ audie-
bat ⁊ admirabat̄: ſed qꝛ vt ſupra diximus voluit eū dñs
nō ꝑ carnis martyriū: ſed ꝑ mētis incendiū in xp̄m cruci-
fixū trāſſormari: rediȷ̄t ad italiā. Et q̄nq; fratrib⁹ q̄s diui
na inſpiratiōe cōmotos: ⁊ charitate feruētes nouit: ad in-
fideles eūdi licētiā ꝓſtitit: q̄ cū chriſti fidē ⁊ v̄bo ⁊ exem-
plo predicarēt in Marrochia ciuitate regis granate mar-
tyrij coronas ꝓmeruerūt. Mirabilit̄ ergo q̄ cūq; fratrib⁹
ſuis vir iſte ſeraphic⁹ ſcripſit: vt ver⁹ mgr̄i ⁊ dñi ſui diſci-
pul⁹: omī diligētia ꝓus ip̄e ꝑficere curauit. Oſtēditq; il-
lū ꝑfectū fratrē ſuū eē: q̄ ⁊ regulā nō ſolū ad p̄cepta: ſed
ad ꝯſilia ⁊ exhortatiōes: vt ⁊ ip̄e totalit̄ ꝑfecit obſuaret.
Nō ergo ad martyriū ſe offerre fratres ſui obligant̄: nec
magis q̄ alij: ſi ad magna ſue regl'e ꝯſilia ⁊ exhortatiōes:
vt eoꝝ pat̄ fuit: ip̄i ꝑfcti eē nō curāt. Nec ex ꝓfeſſiōe euā
gelij ad hoc obligari poſſūt: cū timidis fugiēdi facultatē
tribuat euāgeliū. Nec Frāciſc⁹ illos ad eundū aſtrinxit:
verū id ꝑfectiōi aſcripſit: in q̄ nil ſanguis ⁊ carnis eē affir
mauit: ſi q̄s ad īfideles ob eoꝝ lucꝝ ſeu martyrij deſide-
riū: diuina inſpiratiōe acceſſerit. Sed ſi q̄ ex fratrib⁹ ſuis ſe
int̄ infideles repererint cū corp⁹ ſuū Jeſu xp̄o vouerint:
cauſa inſtāte ex v̄bis Frāciſci debent ſe ⁊ inimicis auda-
cter exponere: nec tūc aufugere licet: ſ; cauſā fortit̄ ꝓſeq̄
obligant̄. Et qꝛ alijs q̄ncūq; aufugere data facultate ꝑ-
mittit̄ in hoc illos magis obligari dicere poſſumus.

Quis mod⁹ habēd⁹ his q̄ ignorat linguā eoꝝ infideliū: ad quos charitatis ⁊ martyrij ardore accedere cupiūt. Ca. xvij.

Quoniā poſſibile ē p̄leſ ardore martyrij ſuccēdi: q̄
ad īfideles ꝓ ſctiſſima nois xp̄i ꝯfeſſiōe accedere
omī ardore cupiāt anxiēt q; ex barbare līgue d̄fectu: cui⁹
nec minimū v̄bū alloq̄ nouerit. Moduȝ iſtis explicare ⁊
viā curabim⁹ q̄b⁹ ⁊ int̄ illos hāc ſctāȝ xp̄i nois ꝯfeſſiōȝ cō
mode ꝑficeꝛ poteſt. Nā licȝ aliq̄ ex xp̄ianiſ forte mercato
rib⁹ int̄ illos līguā cognoſcāt: nō tū cogitāduȝ eſt: q̄ illoꝝ

quiſq̊s fu erit niſi huic ſe ſctē ꝯfeſſiōi addiderit : intꝑꝛes
affuturꝰ v iat:ſubito eñ ꝑtimeſceret:ac ꝓ poſſe pericu
lū euitaret. Nec opoꝛtuno in tꝑe aliū foꝛte ex infidelibuſ
q̄ linguā tuā didicerit ꝓmptum habere poſſes . Quare et
hec tecū pꝛimū cogitaꝛ̄ opoꝛtet:ꝙ ſi poſſibile h̄ ꝑpendas:
tua ſctā ꝯuerſatiōe int̄ illos ꝓ tꝑe degas : ꝛ linguā vt plu
res fecerūt oīni ſollicitudīe addiſcas:q̊bꝰ tūc ꝓfeſſionē ꝛ
p̄dicationē tuā vt ſupꝛadixīmꝰ palā ꝛ foꝛti animo expli⸗
cabis. Sic monachꝰ q̊dā ex reg̃la ſcti Bn̄dicti:cuiꝰ nomē
nō teneo:ſed in ill̃ ꝑtibus palā vbiq3 habeꝛ̄:vix duobꝰ an
nis elapſis in ciuitate q̄ nūc dicit̄ Thuneſi:magnificētiſ⸗
ſime ꝑegit:linguā eñ deo auxiliate ꝑuo in tꝑe optime di
dicit:mĺtis hincinde xp̄m p̄dicauit:ꝛ capta opoꝛtūitate:
vt abilius ſuū poſſet cōſequi intētū :illoꝝ vna die infide⸗
liū habitu veſtitur:tacituſq3 locū vbi illi ad oratiōnē cō⸗
uenerant incognitus intrauit : pulpitumq3 cōuenīēti tꝑe
aſcēdens:xp̄m vt mirabilit̄ p̄dicauit: ſic ꝛ eoꝝ legē clariſ
ſime cōfutauit. Ex q̊ cū martyriū crudeli toꝛmēto depo⸗
neret: ad illius exemplū cōpūctiōe cōmotꝰ alt̄ ꝛ penitē⸗
tia ductus:chꝛiſtū quē lōgo tꝑe negauerat:in mediū oīm
ꝯſiliēs publice ꝯfeſſus eſt:ꝛ ſe coꝛā oīnibꝰ xp̄ianū ꝓcla⸗
mauit: ex q̊ ſimul cū illo felix martyrij coronā ꝓmeruit.
Et modꝰ hic ſi h̄ in tꝑe comode impleri poſſit (cū via ſit ꝛ
ꝓgreſſus apoſtoloꝝ) int̄ oīes q̊s recitaturi ſumꝰ lauda⸗
bilioꝛ p̄dicaꝛ̄ . Et ſcripturaꝝ ſacraꝝ doctis:ꝙ verbū dei
opoꝛtuno in tꝑe p̄dicēt marie ꝯueniēs reꝑitur. Unō q̄ ſe
ep̄os ad infideliū loca cōſecrari: vl̃ diaconos ſiue pꝛeſ⸗
byteros ill̃ coadiutoꝛes oꝛdinari ꝑmiſerint: linguā h̄ mō
addiſcere obligant̄:vt ill̃ v̄bū dei annūciēt:ꝛ alia epiſco
palia ꝛ ſacerdotalia tractent:que ſine ideomatis noticia
exerceri nō poſſūt. Quare nec alia ītētiōe officia hec int̄
illos legitime acceptare potuiſſe videnꝛ̄. Jdeo antiq̊oꝛi⸗
bus tꝑoꝛibꝰ neminē etiā int̄ chꝛiſtianos cōſueuerat Ro⸗
mana eccl̃ia epiſcopū oꝛdīare:q̊ eiꝰ gētis linguā ignora⸗
ret. At ſi vir h̄ q̄ ꝯfeſſionē hāc xp̄i nōis int̄ infideles ꝑfice

re intēdit ⁊ eoꝝ linguā ꝑus ſcierit vl' didicerit: laicꝰ ſit ſim
plicit' ⁊ ſacraꝝ ſcripturaꝝ penitꝰ ignarꝰ. Et ſi nec xp̄i fidē
ꝑdicādo explanare nouerit: poterit ad Exemplū ſctiſſi-
mi martyris Menne ꝑ hūc aliū modū ꝓcedere. Ut cum Mennas.
cōgregatos infideles vl' ꝓ oratiōe vl' alia ſolennitate co-
gnouerit: in eoꝝ ſe mediū inijceat: exclametq́ꝫ voce ma-
gna ſe eſſe xp̄ianū: ⁊ ꝙ niſi baptiſma ⁊ fidē xp̄i ſuſceperīt
ſaluari nō poſſūt. Nā tp̄e diocletiani ⁊ Maximiani impe
ratoꝝ Mennas Egyptiuſ ⁊ xp̄ianus ſub Pafniano tribu
no militabat: ⁊ ne cōuerſatiōe paganoꝝ ꝯtaminari ſe cō-
tingeret: relicta militia ad heremū ſeceſſit. Et cognoſcēs
ꝙ in Sytia metropoli frigie ꝑfatoꝝ impatoꝝ natalicia ce
lebrarent': deſcēdēs ex heremo ad vrbē deuēit vbi h̄ age
bant'. Et vidēs mltitudinē in theatro dixit: Ecce tp̄s glo
rificādi nomē tuū dn̄e. Et ingreſſus theatꝝ vbi pyrrhus
ꝑſes ſedebat: ⁊ om̄is ꝓpl's aderat: exclamauit voce ma-
gna dicēs: Dn̄e deꝰ meꝰ reſpice in me: qm̄ inuētus ſum a
nō querētibꝰ me: palā apparui ꝓpt' nomen tuū in medio
inimicoꝝ tuoꝝ. Hec eo vociferāte factū eſt ſilentiū: ⁊ cō-
ſurgētes om̄es intuebant' in cū: admirātes fiduciā eius:
q̄ int'rogatꝰ a ꝑſide q̄s eēt: rn̄dit: Ego ſū ſuꝰ dn̄i mei Je-
ſu xp̄i factoris celi ⁊ t're: q̄ etiā ꝯſtituit om̄ia q̄ in eis ſūt.
Et cū ad ſacrificia deoꝝ cōuerti nō potuiſſet: capite trū-
catus fuit. Tu ergo qn̄ ad tale opꝰ a ſpū ſctō ꝯcitaberis:
capta illoꝝ oportunitate forti aīo vl' hec eadē v̄ba q̄ ſan
ctiſſimꝰ hic martyr ꝑdixit: vl' q̄ nos ſupra deſcripſimus in
coꝝ mediū ꝓclamabis. Et hic ꝓcedēdi modꝰ ab aliq̄bus
plurimū approbat': ſic vt de eo tractatulū vnū eē audiue-
rimꝰ in monaſterio minoꝝ mōtis ſyon in hierl'm. Eſt etiā
⁊ aliꝰ laudabil' modus: quē ſapiētes plurimi antiquitus
diligentiſſime obſuauerūt. Et ꝑticulares cōponebant li-
bros in quibꝰ gentiū errorē ⁊ xp̄i veꝝ cultū oſtēdebant.
Jnuehebātq́ꝫ aliqn̄ ꝯtra ꝑncipū ignorātiā: ꝙ diuſiſſimas
turpiſſimaſq́ꝫ religiones in mūdo paterent': ⁊ ſolam verā-
q́ꝫ chriſti religionem tam crudeliter inſequi nō ceſſarent.

Ex quo aliquando ꝛ pacem chꝛiſtianis ꝛ martyrij coꝛo=
Quadrat⁹. nas alij ꝛ alij pꝛomerebantur. Sic Quadrat⁹ Athenarũ
epiſcopus Adriano Eleuſina ſacramuiſenti librũ egre=
Ariſtides. giũ de noſtra religione poꝛrexit. Ariſtides ſimilit̃ Athe=
nienſis philoſophus eloquentiſſimus eidem Adriano
Juſtinus. apologeticum pꝛo chꝛiſtianis tradidit. Juſtinus etiam
philoſophus ꝛ martyr nobiliſſimus: librũ contra gentes
tradidit Antonino pio ꝛ filijs eius ꝛ ſenatui: ex quo illuꝫ
in chꝛiſtianos beniuolum reddidit. Cui ſucceſſit. M. An
toninus verus ꝛ. L. Aurelius Comodus. Quibus cõtra
chꝛiſtianos ſeuientibus poꝛrexit et idem Juſtinus libꝛuꝫ
alium ꝛ foꝛtiſſimum contra gentes. Et quia hi pꝛincipes
doctiſſimi fuerunt: maxime Antoninus grecis litteris cla
rus. Cuius duodecim pulcherrimas oꝛationes eloquen=
tiſſime greco ſermone εισ εαυ Τομ deſcriptas: et longo
tempoꝛe perditas in lucem ego redegi: plures doctiſſimi
chꝛiſtiani qui eo tempoꝛe claruerunt: libꝛos pꝛo fide no=
Meletus. ſtra ꝛ contra religionem deoꝛũ illis poꝛrexerunt: vt Me=
Apolinaris. litus Sardenſis epiſcopus volumen vnum. Apolinaris
Bardeſanes etiam Hieropolitanus epiſcopus libꝛum alium. Barde=
ſanes aſſyrius ſimiliter libꝛum clariſſimum ꝛ foꝛtiſſimum
Appolloni⁹. M. Antonino de fato tradidit. Appolloni⁹ etiam Roma
mane vrbis Senatoꝛ imperatoꝛi pꝛo fide noſtra inſigne
volumen compoſuit: quod in ſenatu legit: et pꝛo chꝛiſto
capite truncatus eſt. Et die quodam peragrans ego vr=
bem hanc diuerſis in locis ꝛ monaſterijs diſquirẽs ſi quẽ
ex antiquoꝛum grecoꝛum libꝛis reperire poſſem: caſu ta=
bernam quandam intuitus: offenſuſq; fractoꝛum libꝛoꝛũ
cumulo illic in angulo pꝛoiectoꝛum: deſiderio excitus ad
illos accedo: perpendiq; ꝙ ſalitos piſces quos taberna=
rius ille vendebat papiris huiuſmodi inuolueret: nec mi
nus illos diſpicio qui ſint. Inter quos inſigne volumen
repi Athenagori Athenieñſis phi xpiani. ϖρεσβεια ϖερι
Των χριςιανων quẽ dirigit. M. Antonino xo ꝛ. L.

Aurelio comodo. Increpās illos ꝙ ſub eoꝝ impio diuer ſiſſimaꝝ turpiſſimaꝝꝗ religionū viros paterēt. Religio neſꝗ omēs hm̄oi ⁊ earū loca deſtincte enarrans: ⁊ ſolos chriſtianos veri dei cultores tot penis ⁊ tormētis pſequi nō ceſſarēt: qđ gaudēs ego paruo pretio ſoluto mecū tu- li. Illudꝗ vlteriꝰ legēs ppēdi: ꝙ mortē ipe ꝓ chriſto nō ti mēs tanꝗ oīm xp̄ianoꝝ eſſet legatꝰ: libꝝ impatoribꝰ offe rebat. Et ſic librū illū ⁊ opa Juſtini martyris ⁊ orationes M. Antonini conceſſi cla. viro magiſtro Johanni de Ra guſio. Sed quia hoꝝ tēpoꝝ infideles omēs pene indocti ſūt: nec alteri diſcipline ꝗ̄ eorū legi ⁊ medicine intēdere nūc pmittūt: omneſꝗ deſueta nob ⁊ barbara lingua vtā- tur: neceſſe videt ꝙ pua cedula ⁊ breuiſſima cū illiſ agat: tum ꝓpt traducēdi difficultatē: tum etiā ne ꝓpter legēdi tediū (vt ignorātibꝰ euenit) pluſculā ſcripturā abijciant. Quare ſi nec epiſcopus ad eorū loca ſpecialit: nec pſbyt vl diaconus ordinatus fueris: ⁊ addiſcere linguā difficil limū tibi cognoueris ac pene īpoſſibile: cōmode ad illoꝝ exēplū q̊s ſupra nominauimꝰ: cōmode ꝓcedere poteris. Ut ſcilicet carte hāc tuā ſanctā fidei ꝓfeſſionē inſcribas ad illoſꝗ publico in loco coadunatos accedas. Et tūc im pterritus cedulā hāc: vl gētis illiꝰ p̄ncipi: vl vni ex eorū ſacerdotibꝰ porrige: q̄ illā ſuſcipiētes ⁊ rei nouitate com moti: intpretē ipi diligētiſſime cōperiēt. Ul ſi tibi poſſibi le det illā eoꝝ lingua ꝺſcribi facias. Et tūc ne alteriuſ rei ſuſpicio oriri poſſit ꝗ̄ citiꝰ poterūt publice legēt: ⁊ q̄ vo- luerint inde copias habere ⁊ q̄ ſcripſeris pēſare poterūt. Et ſic quattuor illi fideliſſimi beati Frāciſci fratres ꝺ q̄- bus ſupra mētionē fecimꝰ hieroſolymis iam fere xl. fuet anni elapſi fecerunt. Quos cū infideles illi cedulā legiſ- ſent: pugnis plurimū attritos cuſtodie māciparūt: ⁊ poſt tres dies in plebis cōſpectū reductos: p intpretē: ſi ad eo rū pfidiā cōuerti vellēt diligent ⁊ omni inſtātia tēptaue- rūt. Nꝺ iſti abhorrētes: xp̄m p illū intpretem vt poterāt annūciarūt: predixerūtꝗ illis dānationez certā: ſi chriſti

Johānes de raguſio.

baptiſma nõ ſuſciperẽt: ⁊ in ſua ꝑſeuẽrarẽt ꝑfidia: q̊s cuꝫ
ĩmobiles cognouiſſẽt gladio interfecerũt. Uerꝝ q꞉ hãc ce=
dulã breuiſſime nudaqꝫ ſolũ ỽitate ſanctiſſimi illi viri ex
cauſa deſcripſerũt (vt ei⁹ oſtẽdit copia: quã etiã in ꝯuen
tu mõtis ſyon in hierl'm haberi audiuim⁹) ſcribem⁹ ⁊ nos
aliã modo nr̃o: ⁊ quiqꝫ ali⁹ vt meli⁹ nouerit alteram ſibi
formare ⁊ deſcribere poterit. Sed ꝯditiões hominũ qui
xp̃i nomẽ ſic ꝓfiteri ĩtẽdũt ꝯſiderãdas ꝑ̇uſ putam⁹. Aut
ei ſcl'areſ ſũt: ⁊ ſacraꝝ lr̃aꝝ ignari. Aut ⁊ ſi ſcl'areſ tñ edo
cti aut clerici: ⁊ tũc vl' religioſi vl' ſcl'ares: ⁊ ſacre ſcriptu=
re docti vl' indocti. Aut ex his diũſimode vt poſſũt ſiml'
ꝑmixti: ⁊ tũc vl' corã gẽtis illi⁹ ꝑ̇ncipe: vt Frãciſcus corã
ſoldano potiſſimũ accedere curauit. Ul' corã ꝑ̄l'o ⁊ illi⁹
ſacerdotibus: vt monachus ille ⁊ alij quattuor fratres fe
cer̃t. Aut corã ꝑ̇ncipe ⁊ ꝑ̄l'o ſimul: qð ſi fieri poſſet meli⁹
eſſe putam⁹. Quare ⁊ ſuꝑmã h̃ eſt eoꝝ q̃ diaconi ſũt vel
ꝑ̃ſbyteri ſiue ſcl'ares ſeu religioſi ⁊ ſcripturaꝝ ſacraꝝ edo
cti formã deſcribemus: nõ qꝛ illi meli⁹ cõꝑ̃hendere neſci=
ant: ſed vt ỽbis paucis inde mutatis: ⁊ laicis ⁊ q̇buſcũqꝫ
alijs ſcripturaꝝ indoctis: modũ quẽ poſſum⁹ explicem⁹.
Poterim⁹ ḡ ſic cedulã hãc d̾ſcribere: Ego. Ul': Nos tl'es
viri a iãdiu. Ul' dic ſimpl'r: Deo dicati: vt in illi⁹ lege me
ditemur die ac nocte dilectiõe cõmoti: ſani mẽte a remo=
tis ꝑtib⁹. Ul' abſolute dic: Ad tuã vſqꝫ ð̾uenim⁹ preſẽtiã:
ãnũciãtes tibi gẽtiqꝫ tue ſalutẽ: quã ſi nos patient' audie
ris: aſſecuturꝝ te certiſſime deo iuuãte ſperamus. Nam in
lege Moyſi/ Dauid ⁊ alioꝝ ꝓphetaꝝ dictis/ xp̃iqꝫ euãge
lio diu ỽſati ꝑfectionẽ legis in charitate h̃ eſt dei amore
⁊ ꝓximi ꝯſiſtere nouimus: vt deũ ip̃m ⁊ illius honorẽ to=
to corde ⁊ pluſq̃ nosmetip̃os diligam⁹. Et ꝓximi nr̃i: h̃ ẽ
cuiuſlibet alteri⁹ homĩs ſalutẽ vti nr̃am queram⁹. Qui=
bus edocti: vt Jh̃u xp̃i diſcipl'i: ſalutẽ veſtrã pluſq̃ cor=
pus nr̃m amam⁹. Nec putamus vos aut alios q̊ſcũq̃ ra=
tiõis capaces: vera ⁊ demõſtrãtes ratiões abijcer̃. Quis
eni negare poterit ſctiſſimũ nomẽ Jeſu xp̃i: in om̃es gen

tes predicationibus ⁊ miraculis: ⁊ nō vi aliq̄ ſed patiētia
⁊ hūilitate deportatū fuiſſe? Quis illius doctrine cōtra-
dicere poſſet: niſi qui illā videre negligit? Quis illū qui
ſūma v̄itas eſt mēdacē dicere audebit? Qua ratiōe: aut
q̄ auctoritate q̄s alt' euāgeliū verū ꝑditū enarrabit: cum
⁊ apud oēs natiōes etiā hoc tp̄e: idem qđ ſemꝑ fuiſſe le-
gimus: ⁊ in nullo deficiēs repiat'? Verax eſt xp̄s: ⁊ veruꝫ
eſt euāgeliū eius: ⁊ tū ſe filiū dei ⁊ dixit: ⁊ ſignis ſua vir-
tute factis que null⁹ vnq̄ȝ ali⁹ facere potuit: manifeſtiſſi-
me cōprobauit. Veraces fuerūt diſcipl'i eius: q̄ veritatē
q̄ chriſtus eſt vbiq̄ȝ p̄dicabāt: ⁊ nihil niſi mēdaciū damna-
bāt: ⁊ i ei⁹ noīe ſtupēda fecer' miracl'a. Et tū ip̄m verꝝ fuiſ-
ſe deū ⁊ verꝝ hominē oībus gētibus predicarūt. Nam
verbū dei carnē ex Maria virgine aſſūpſiſſe docuerunt:
quod dei verbū ab ipſius dei eſſentia ſubſtātialit' differ-
re nō pōt: ſꝫ idē ipſe deus eſt: qui forma eſt ſimpliciſſima
⁊ puriſſima: ⁊ ſpiritus illoꝝ vnicus: qui ſubſtantialit' vnū
cum illis exiſtit. Vnicū ergo dicimus deū ⁊ nō tres vt no-
bis imponitis. Quem vnicuꝫ in ſubſtantia ⁊ trinū in per-
ſonis/non ſolū chriſtiani/ſed naturales ⁊ maximi philo-
ſopi ante Jeſu chriſti aduētū nobis preſignarūt. Addē-
tes, ⁊ ipſum ternariū numeꝝ omniū formarū principium
eſſe atq̄ȝ finē. Quid: nōne et philoſophi hoc predixerunt
nec ſolum qui ex iudeis ⁊ lege dei fuerunt: ſed et Sibille
etiam in ſcripturis ſuis hoc nobis teſtimoniū reliquerūt?
Quare ⁊ ſi trinitatē cognoſcere vultis: que ſupremus eſt
chriſtiane fidei grad⁹: precedētia cū humilitate et amore
guſtate: ⁊ in trinitatis cognitionē facillime voſipſi dedu-
cemini: ſcientes q̄ veritas legitime querenti abſcōdi nō
pōt. Chriſti ergo legite euangelium chariſſimi: et vbi cor
veſtrum quieſcere poterit reperietis. Scimuſ ⁊ nos quid
in Alchoran veſtro ſcriptuꝫ eſt: quia illū fideliter tradu-
ctum habemus et legimus. Velitis et vos que in euan-
gelio noſtro ſcripta ſunt cognoſcere: et videbitis chriſti
doctrinam non niſi diuinam eſſe. Cognoſcetiſq̄ȝ etiam

ꝑdixiſſe ſe filiū dī: cōplemētū omniū tēpoꝝ aduenisse.
Et poſt eū nō niſi pſeudo ꝓphetas venturos eſſe: q̄ mun
dū diuerſis ſeductiōibꝰ in dānationē ꝯducēt. Hec ex xp̄i
euāgelio cognoſcimꝰ: hec vera ſcimꝰ: nec ſi chriſtani ſumꝰ
dubitare poſſumus. Creditis romanos totiꝰ orbis dn̄os:
⁊ alios maximos ph̄os deceptos fuiſſe: ꝙ fidē ſm̄ euāge-
liū qd̄ habemꝰ ſuſcipiētes: ꝓ tāta veritate defēſāda mor
ti ſe exponere nō dubitabāt. Creditis ⁊ ſāctiſſimos viros
atqꝫ doctiſſimos vt chriſtū in hac vita mēte cōplecti poſ-
ſint in vanū caſtiſſimā ⁊ tēperatiſſimā vitā ducere: vt nō
ſolū euāgelij̄ precepta: ſ altiſſima cōſilia ꝯſequāt̄. Quis
vnq̄ ph̄oꝝ moribꝰ huiꝰ legis ꝯtradicere potuit? Quis vn
q̄ tam ferꝰ fuit ꝙ ſi patient̄ illā audiuerit nō acceperit?
Hec cogitare velitis amātiſſimi: hec prius mēte reuolue
re q̄ in furorē vt viri irrationales ꝯtra noſ inſurgere: qui
vr̄am ſalutē vobis nullo penitus odio ſed omni amore ⁊
charitate denūciamꝰ. Hoc diligent̄ inſpicite: ꝙ niſi q̄s ba
ptizatus fuerit in nomine patris ⁊ filij̄ ⁊ ſpūſſancti: ⁊ fidē
ſanctā tenuerit: ſaluari nullatenꝰ pōt. Quā fidē abſqꝫ euā
gelij̄ p̄ceptis paucis in v̄bis cōprehēderūt apl̄i ſic: Cre-
do in deū patrē omipotētē. Creatorē celi ⁊ t̄re. Et in Je-
ſum chriſtū filiū eiꝰ vnicū dn̄m nr̄m. Qui cōceptꝰ eſt de
ſpūſctō. Natus ex maria virgine. Paſſus ſub pōtio pila-
to. Crucifixus. Mortuꝰ. Et ſepultꝰ. Deſcēdit ad inferos.
Tertia die reſurrexit a mortuis. Aſcēdit ad celos. Sedet
ad dexterā dei patris omnipotētis. Inde vēturus eſt iu-
care viuos ⁊ mortuos. Credo ī ſpūmſctm̄. Sāctā eccl̄iam
catholicā. Sāctoꝝ cōmunionē. Remiſſionē pctōꝝ. Car-
nis reſurrectionē. Vitā eternā. Hec vt vidiſtis breuiſſi-
ſime ab apl̄is Jeſu chriſti fides cōprehēſa fuit. Hāc vob̄
noſipſos explanaturos offerimꝰ. Ac etiā ex euāgelio q̄
chriſtus precepit: ⁊ q̄ tāq̄ altiora cōſuluit: dūmō patient̄
nos audire velitis declarare. Qd̄ ſi nolueritis: excuſamꝰ
nos corā deo ⁊ angel̄ ⁊ ſctis ſuis: ⁊ celū terrāqꝫ conuoca-
mus in teſtes: ac omēs alias creaturas: ꝙ ſalutē vr̄am ꝓ

poſſe nr̃o queſiuimꝰ: offerẽtes nos picul': ⁊ ponẽtes aĩas
nr̃as ꝓ vr̃a ſalute ⁊ honore Jeſu xp̃i: qui viuit ⁊ regnat
ꝑ īfinita ſcl'a ſcl'oꝝ. Si vͦo hi qui hm̃oi ſe agoni ingere cu
piũt ſcl'ares ⁊ laici ac ſacraꝝ ſcripturaruꝫ ignari fuerit: in
hũc modũ ſuã ꝓfeſſiõis fidei cedulã deſcribere poterũt:
Ego. U. l': Nos tales a puericia xp̃iani: ⁊ in Jeſu xp̃i fide
vſqꝫ ad hec tp̃a enutriti. Nouimus ex lege ꝙ deũ ⁊ ipſius
honorẽ ſuꝑ om̃ia amare tenemur. Et ſecũdario proximi
nr̃i: hoc eſt cuiuſlibet alteriꝰ hom̃is ſalutẽ vt nr̃am ꝓpri=
am querere. Cõpatiẽtes ergo vob aduenimꝰ: vt ꝑ parui
tate nr̃a iuxta poſſe vos deꝑcemur: ꝙ xp̃i veꝝ euangeliũ
ac illiꝰ doctrinã querere velitis: in q̃ cor vr̃m quieſcet et
ſalutẽ ſuſcipietis: ⁊ vt baptizemini in nom̃e pr̃is ⁊ filij et
ſpũſſcti vnius veri dei ſcḋm ſubſtantiã vnicã ⁊ indiuiſibi=
lem: ⁊ ꝙ velitis a doctis chriſtianis edoceri de fide Jeſu
xp̃i: ſine q̃ (vt ipſe p̃dixit) nemo ſaluari põt. Et cognoſce=
tis tunc ex euãgelio Jeſum xp̃m fuiſſe verũ deũ et verũ
hominẽ ⁊ pro nr̃a redemptiõe vere mortuũ: et ſepultũ: et
tertia die reſurrexiſſe: ⁊ aſcẽdiſſe in celos: ⁊ inde venturũ
iudicare viuos ⁊ mortuos. Cognoſcetiſqꝫ etiã ipſum xp̃m
p̃dixiſſe nobis: ꝙ poſt ipſum ſolũ pſeudo ꝓphete ventu=
ri ſunt: qui mundũ in dãnationẽ cõducẽt: a quibꝰ vix ele
cti ſe defendere poterũt. Fugite ergo dãnationẽ chariſſi
mi: ⁊ ſalutẽ ſequimini. Nec furore cõtra nos moueamini:
qui ſine aliquo penitꝰ odio / ⁊ om̃i amore vt diſcipuli xp̃i
ad annũciãdã veritatẽ venimꝰ. Et velitis hec que prius
diximꝰ cõſiderare: et ſi in aliquo dubitetis ab his qui bñ
ſcierint edoceri: qꝛ veritatẽ luce clariorem adinuenietis.
Nõ ſi nolueritis excuſamꝰ nos corã deo: et reliqua vt ſu=
pra deſcripſimꝰ. Ex quibus duabꝰ formis mutatis verbis
vt quiſqꝫ melius nouerit poterũt cuiuſqꝫ cõditiõis hoĩes
cõmodã ſibi fideiqꝫ ſue ⁊ graduiꝰ ꝓfeſſionẽ formare. Cum
ergo hanc cedulã tue confeſſionis ad illos porrexeris: et
ꝑlegiſſe ac iuxta volũtatẽ ſecũ diſputaſſe ⁊ cogitaſſe nõ=
ueris: ſubito quid ſecuturũ ſit perpendes. Sta ergo forti

animo et impterrito:nec amore chriſti vllus te timor cō-
prehendat. Nam ſi admonitioni tue cōſentient:humaniꝰ
te tractare curabūt:querētqꝫ vlteriꝰ in fide edoceri:et vt
viā illius clariorē exhibeas precabunt. Et tunc ſi inſuffi-
cientē ad hoc te cognoueris : tempꝰ illis ſtatue quo chri-
ſtiane religionis magiſtrū ꝙ̄ expeditiꝰ potes per te vel ꝑ
alium cōuoces. Nec diſſimile videt quin inter tot religio
ſos chriſtianos illū ꝙ̄cito reperias. Et ſi ſcripturis ſuffici
enter diſciplinatū te noueris:omni diligentia et charita-
te illis chriſti fidē expone. Donūqꝫ tibi grande a deo con
ceſſum cognoſce : nec priꝰ ab illis recede ꝙ̄ in chriſti fide
firmos cognoueris ⁊ nūtios ad romanū pōtificē miſeris :
vel aliū patriarchā ſub cuius patriarchio fueris: ꝗ genti
huic epiſcopū ordinet:qui eos et in fide nutrire:et ſubſe-
quentibus temporibus manutenere poſſit. Et tūc cū ipſe
venerit epiſcopus:tu charitatē tuā inter alios vt ductus
fueris a ſpiritusancto legittime ac oportune exequi pote
ris. Et ſi te gēs illa pōtificē om̄ino voluerit: hocqꝫ ꝑ ſpm̄
deo placere cognoueris: quāꝙ̄ et vxorē caſu habeas vel
filios:ne recuſare velis: tūc em̄ ſanctiſſimū opus deſide-
rabis ſi te a papa romano vel alio patriarcha ep̄m cōſe-
crari inter illos curaueris : legitimo etenim matrimonio
Gregoriuſ nazanzenꝰ:ex patre ſcꝫ ep̄o nazanzeno genera
tus ⁊ educatꝰ fuit. Nec ſpirituiſctō ꝯtradiceret papa:ſed
ſingularē pro tanta gr̄a benedictionē cōcederet:maxime
cū huiuſmodi plures in primitiua eccleſia ab apl'is cōſti-
tuta ⁊ lōgis tꝑibꝰ poſt ſanctiſſimi fuerint ep̄i. Verū ſi tue
admonitiōi et fidei cōfeſſioni nullatenꝰ cōſentiāt:ſed ira
indignati:te vt maledicū eorūqꝫ legis blaſphemū capiāt
et verberēt: vires tunc om̄es tui animi tecū recollige : et
xp̄i paſſionem mēte reuolue:penſa ꝙ̄ta creator ille celi ⁊
terre pro te redimēdo ſuſtulerit : quanta ſi illuꝫ charitate
ſequaris p̄mio repromittat. Quare ad illiꝰ exēplū ſi ma-
lediceris nō maledicas: ſi verbera aut tormēta patieris nō
cōmineris. Recorderis ꝙ ille quaſi agnus corā tondente

ſe obmutuit:nec os ſuū aperuit. Agas omnipotenti deo
gr̄as ꝙ te tali agoni īmiſerit:ꝙ illū facile ꝯſeq̄ris. Unde
cū Alexandrū paciētiſſime in tormētis agentē aſpiceret — Alexander martyr.
p̄ſes:et interrogaſſet cur nullā vocē emitteret: reſpōdit:
ꝙ tēpore orationis chriſtianꝰ hō cū deo et nō cū alio lo-
quit̄. Uidebat̄ ſimilit̄ Marco ⁊ Marcelliano ob xp̄i de- — Marcus. Marcellianꝰ
ſideriū:ꝙ cū tormentis cruciarent̄ nūq̄ꝫ tam bene epulati
fuerint:ſcientes ꝙ q̇ odit animā ſuā ꝓpter chriſtū in vitā
eternā inueniet eā. Sed vt manifeſtū diaboli opꝰ cogno-
ſcas:illudq̄ꝫ ideo effugiaſ aduerte:ꝙ q̄ antiquis tēporibꝰ
ꝯtra martyres bella inducebat iſto in tēpore eodē mō et
eiſdē ꝟbis cōtra nos inſurgit. Nam cōſueuerūt infideles
iſti poſtq̄ꝫ huiuſmodi homines ꝓſitentes Jeſu chriſti no-
men in cuſtodias per aliquos dies habuerint:anteq̄ꝫ ſen-
tentiā mortis ferant omni cum diligentia ⁊ ſollicitudine
temptare:ſi ad eoꝝ ꝑfidiā illos cōuertere poſſint. Et ſi ho
minē ſenſatū perpēdūt: nō ſolū tormētis et penis mortē
minant̄: ſꝫ honores ꝓmittūt diuerſos ⁊ munera: vt quos
peniſ terrere diffidūt/illecebris ⁊ tēporaliū ꝓmiſſione ꝓ
poſſe ſeducāt. Sed q̇s nō perpēdet eadē antiquū hoſteꝫ
aliiſ tꝑoribꝰ ⁊ eadē via exercuiſſe? Offerebat itaq̄ꝫ Traia
nus Ignatio ſummū inter om̄es idoloꝝ ſacerdotes pōti- — Ignatius.
ficatū:ſi ad deoꝝ culturā cōuerti vellet. Obtulerūt ⁊ plu
res imꝑatores ⁊ p̄ſides mlt̄is martyribꝰ pōtificatꝰ honorē
et munera alia:ſi xp̄m relinquēdo ſua p̄cepta ſequerent̄.
Que illi vt lutū ⁊ feces xp̄i amore ſpreuerūt. Nam vt ſa-
piēs Salomon in ſpū p̄uidit: aque mlt̄e nō poterūt illoꝝ — Salomon.
extinguere charitatē: nec flumina obruere illā. Quare et
tu cautꝰ ab eiſdē teip̄m immunē atq̄ꝫ ſecurū redde. Et vt
vnico exēplo firmari etiā poſſis narrare nō pigebit q̄liter
tꝑe Diocletiani ⁊ Maximiniani imꝑatoꝝ cōp̄hēſus inter
alios xp̄ianos fuit magne prudētie vir btūs Theodorus — Theodorus
in ciuitate cyronēſi ꝑtiū orientaliū: ⁊ ſb̄ p̄poſito Brincha
ductꝰ ad p̄ſidē Publiū in regiōe que appellat̄ Marmori-
tanoꝝ. Cui p̄ſes exq̄ſita minabat̄ tormenta ſi principum

mandata cōtēneret. Et ſi obtemperaret: dijſq; ſacrificare
vellet: pter honores et munera que interim illi ſe daturū
pmittebat iurabat: q̄ pncipib⁹ ſcriberet: fidebatq; certiſ
ſime impetrare q̄ omniū deoꝝ ſumū ille pōtificatū obti=
neret. Qđ demōe excogitatū pnoſcēſ Theodor⁹: vidēſq;
illi⁹ manifeſtū bellū: ſignacl'o crucis in frōte ſe muniuit: ⁊
cū duris vbis preſidē ꝑus increpaſſet: q̄ cum infidel' eſſet
fidē e pectore ſuo auferr̄ conaret̄: dixit deinde: Pōtifica=
tū ⁊ honores q̊s mihi ꝓmittis: tibi ⁊ pncipib⁹ tuis fuiēti=
bus tribue: mihi ſufficit hoc ſolū q̄ chriſtian⁹ ſū: nō pote=
rit impediri prepoſitio mea: vt me ſeperes a deo meo. Et
ſi maiora hoꝝ q̄ dicis mihi intuleris tormīta: nec nō ⁊ om
nia mēbra corpis mei a me excideris: nō poterit preuale
re aduſū me inſania tua. Quare ⁊ vt alioꝝ: ſic hui⁹ ſāctiſ=
ſimi martyris ſequamur exēpla: munera ⁊ caducos horū
infideliū honores: voluptateſq; oīes carnales fortit̄ re=
ſpuam⁹ nec tormītoꝝ acerbitate tremamur. Nō eī tl'ia pote
rūt iſti excogitar̄ tormēta quin ⁊ ſimilia vl' maiora ꝑorib⁹
Jacobus intercisus. tēporib⁹ antiqui martyres ſuſtulerint. Quis eñ Jacobi
intciſi aſperrimā mortē ꝯſiderare velit: ⁊ nō parua ſibi q̄=
cūq; alia videant̄ tormēta? Quis illi⁹ paciētiā leget: ⁊ nō
ad tl'ia amore Jeſu chriſti ſufferēda excitabit̄? Nam lata
crudeliſſima ſentētia vt mēbratim intcideret̄: ⁊ carnifices
pollicē man⁹ dextere illi pmum abſciderint: clamauit ille
ad dn̄m dicēs: Jeſu nazarene liberator ſuſcipe ramuz ar=
boris mīſicordie tue. A cultore itaq; vinee ſarmētū abſci
dit̄: vt plus germinet vitis ⁊ vberi⁹ coronet̄. Et ſuadēti=
bus carnificib⁹ q̄ a miſerabilibbuſ his penis: q̄s in corpe
ſuo ſecuturas puidebat dū poſſet ſe erueret: velletq; ſibi
pcere ⁊ pncipi aſſētire: maxie cū ex eo vulnet̄ facilit̄ ſani
tatē recipe poſſet. Rn̄dit Jacob⁹: Si vitis putat̄ viciſſitu
dine tpis vt vberi⁹ germiet: q̄tomagis fidel' hō: vt habū
dāti gratia in chriſto pullulet q̄ vera vitis eſt ſe putari p=
mittere debet? Et tūc accedēs carnifex: ſcđm ab illi⁹ ma=
nu digitū ſcidit. Et Jacobus ad dn̄m ait: Suſcipe hoſ du

ds pie Jeſu ramos q̊s plãtauit dextera tua. Et tertiũ cũ
abſciderit: inquit Jacobꝰ: De triplici iã tẽptatiõe libera=
tus bñdicã tibi patr̃ ⁊ fili et ſpũſſctẽ ⁊ pſalmũ dicã nomini
tuo xp̃e. Abſciſus eſt quartꝰ digitꝰ: ⁊ orat ad dñm Jaco=
bus. Protector dicẽs filioꝝ iſrl̃: q̄ in quarta bñdictiõe ꝓ=
nũciatꝰ es: ſuſcipe a ſuo tuo ꝯfeſſionẽ q̃rti digiti tanq̃ in
Juda bñdicti. Abſcidit̃ ⁊ q̄ntꝰ digitꝰ ⁊ exultat Jacobus
dicẽs: Cõpletũ eſt gaudiũ meũ dñe. Ad quẽ tũc carnifi=
ces: Parce iã aĩe tue ne ſic miſ̃abilit̃ ꝑeas Jacobe: plu=
res etem̃ ſũt q̄ vnica manu deſerti honoribꝰ ꝑl̃ibꝰ ⁊ diui=
tijs habũdãt. Quibꝰ Jacobꝰ: Tõdẽtes ſcitis paſtores cũ
dexterũ receꝑint vellꝰ: ſiniſtrũ minime derelinquũt. Si
ergo nõ dedignat̃ pecꝰ q̊d totũ illi auferat̃ vellꝰ: q̃to ma
gis ego cũ rational̃ hõ ſim dedignari nõ habeo totũ di=
ſcidi ꝓ xp̃o. Tũc accedẽtes ad ſiniſtrã illiꝰ manũ ſceleſti
carnifices digitũ minimũ inciderũt. Et dixit Jacobꝰ: Tu
dñe cũ magnꝰ eſſes: minimꝰ ⁊ paruulꝰ ꝓ nob̃ fieri volui=
ſti. Ideo hoc q̊d manꝰ mee minimũ erat tibi offero: ⁊ cor
pus totũ ⁊ animã quã creaſti: ⁊ tuo ſctiſſimo ſãguĩe redi
miſti: toto meo affectu reſtituo. Quare ⁊ iã vij. illi abſci=
dit̃ digitus: ⁊ ait: Cõuenient̃ ergo dñe in iſto die ſepties
laudẽ tibi dicere poſſũ. Abſcidit̃ octauꝰ: ⁊ ait: Gratias ti
bi ago dñe ꝙ ꝑ hũc numerũ recordatꝰ fui quõ octauo die
tu puer paruꝰ circũciſus fuiſti: fac ergo vt circũciſus ego
corde: faciẽ tuã cõſpiciã dñe. Incidit̃ ſubſequẽter ⁊ nonꝰ
digitus illi: ⁊ ait: Cõuenienter dñe: qꝛ hora nona in cruce
ſpiritũ tradidiſti. Incidit̃ ⁊. x. Et tũc Jacobꝰ: Decẽ nob̃
indixiſti legis p̃cepta dñe: quoꝝ ⁊ ſi deſertor fui: a pecca=
to mũda me: vt purus ego ⁊ mũdus te ſm̃ cor meũ frui li
bere poſſim. Que inſpiciẽtes aſtãtes: ⁊ carnali cõpaſſiõe
cõmoti: hortabant̃ ꝙ potius viuere vellet q̃ ſic miſerabi=
lit̃ deperire. Quibꝰ Jacobꝰ: Abſit a me hec nephanda ſi=
mulatio. Nemo eĩ mittẽs manũ ad aratꝝ ⁊ aſpiciẽs retro
aptus eſt in regno dei. Tũc magis ĩdignati carnifices ſen
tẽtiã ꝓſequẽtes pollicẽ pedis dexteri abſciderũt. Et Ja

cobꝰ. Couenient dñe. Pes em̄ tuꝰ ꝑforatꝰ fuit ⁊ ſanguis
exiuit. Abſcidit ſcđus digitꝰ pedis: ⁊ ait: Magna mihi di
es hec pre oībꝰ diebꝰ: hodie q̄ppe ad deū fortē ꝯūſuſ ibo.
Abſciderūt ⁊ tertiū: quē cū ante ip̄m ꝓijceret: ſubridēs
Jacobꝰ. Uade īquit tertie digite ad ſocios tuos: ⁊ quē=
admodū granū frumēti fidelit in terrā ꝓiectū multū fru=
ctū affert: ſic ⁊ tu in nouiſſimo die cū ſocijs tuiſ requieſces.
Abſcidit ⁊ quartꝰ ⁊ inde quintus: ⁊ ait: Quare triſtis es
anima mea: ⁊ quare cōturbaſ me: ſpera in deo: qm̄ adhuc
ꝯfitebor illi ſalutare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ. Et tūc accedē
tes carnifices ad ſiniſtrū pedē incipiētes a minimo digito
ꝑ ordinē om̄es abſciderūt. Et ſꝑ ille iocūdior deo grati=
as egit. Abſciderūt ⁊ illi ſubſequēter dexterꝝ pedē: et di=
xit Jacobus: Nūc offerā munꝰ celeſti regi: ꝑ cuiꝰ amore
hec patior. Jnde ſiniſtrū: ⁊ inde manū dexterā: ⁊ inde ſi=
niſtrā. Et vlteriꝰ ꝓcedētes abſcidert̄ illi brachiū dexterꝝ:
et ait: Lauda aīa mea dn̄m: laudabo deū meum in vita
mea: ⁊ pſallā đo meo q̄diu fuero. Jnde ſiniſtꝝ: ⁊ ait: Cir=
cūdederūt me dolores mortis: et in noīe dn̄i vindicabor
in eis. Et inde accedētes crus dexterꝝ vſq; ad femur ſuc=
ciderūt: et ait: Carne noua me dñs induet: quaꝫ vulnera
maculare neq̄būt. Et iā defatigati carnifices: q̄ a p̄ma ho
ra vſq; ad nonā in eiꝰ abſciſiōe durauerāt: parꝝ q̄euerunt:
Et inde iterꝝ eodē mō ſiniſtꝝ crus abſcidert̄. Tūc ſic trū=
catus Beatꝰ Jacobꝰ exclamauit ⁊ dixit: Dn̄ator dñe ex=
audi me ſemiuiuū: qm̄ viuorꝝ ⁊ mortuorꝝ es dñs. Digitoſ
iā nō habeo vt ip̄os ad te porrigā: nec manus vt illas ad
te extēdam: pedes mei trūcati: ⁊ genua demolita: nec illa
iā tibi flectere valeo: ⁊ velut domꝰ in breui caſura abla=
tis colūnis reperior. Exaudi ergo me dñe Jhū xp̄e: et educ
de carcere iſto aīam meā. Qđ cū dixiſſet vnꝰ de carnifici
bus ſibi caput amputauit. Et tūc xp̄iani occulte acceden
tes: corpus illđ ſāctiſſimū ſic trūcatū: ⁊ mēbra alia deuo=
tiſſime r̄colligētes: ſepulture honorifice tradidert̄. Quis
ergo ſic durus erit corde: q̄ hec guſtādo nō moueat? Cui

magna pro christi honore ⁊ caritate tollerare tormēta vi debitur: quando huius ſanctiſſimi martyris ⁊ crudeliſſi-mas penas ⁊ inuictam patientiam cogitabit? Accedamꝰ ergo martyris huius exemplo imperterriti: ad Jeſu chri-ſti principis noſtri triumphum: vt deſideratū cum illo cō ſequi poſſimus brauiū: qm̄ non ambulabimꝰ in tenebris: ſed habebimus lumen vite. Et dicamꝰ cū Hieronymo in tranſitu ſuo ex hac vita: vt Euſebius ad Theodoſiū ſcri pſit: O q̄tū inquit lucrum eſt mihi mori: qm̄ deinceps vi uere meū eſt chriſtus. Ecce terreſtris domus diſſoluitur vt alia nō manufacta ſuccedat in celis. Ecce quoniā mor tale veſtimentū exuo: vt in eternum induar: hucuſq̧ per-egrinatus ſum: iam redeo ad patriam. Ecce brauiū capio pro quo in agone cucurri. Ecce portum attingo quem tā diu deſideraui deſiderio. Ecce vado de tenebris ad lucē: de periculis ad ſecuritatem: de inopia ad diuitias: de p̄-lio ad victoriā: de triſticia ad gaudiū: de ſeruitute ad do miniū: de tēporali ad ꝑpetuū: de fetore ad odorē ſuauiſ-ſimum: hic cecus ſum ⁊ illuminor: hic vulneratus ſum ⁊ ſa nor: hic ſemper cōtriſtatus ſum ⁊ ecce iam letificor. Vere hic viuens mortuus: ⁊ iam vere viuificor. O vita mundi: non vita ſed mors. Vita fallax: vita onuſta triſticijs: vi-ta vmbratica: vita mendax. Nunc flores ⁊ ſtatiʒ areſcis. Vita ꝑuās vitā: vita fragil': q̄ q̄tomagis creſcis tātoma-gis decreſcis. Cū plꝰ ꝓcedis: plꝰ ad mortē ꝓpinq̄s. O vi-ta plena laqueis: q̄t in mōo homines illaqueas? quot per te iam ſuſtinēt tormenta infernalia? O q̄ beatus q̄ tuas cognoſcit fallacias: q̄ beatus qui de tuis non curat blan-dicijs: q̄ beatiſſimꝰ qui te bene priuatus eſt. O mors dul cis ⁊ iocunda: veni ſoror mea: ⁊ amica mea: veni ⁊ ampli-us noli tardare. Nam tu ſuſcepiſti dominum meuʒ. Erue de carcere animam meam. Quando veniam et apparebo ante faciem dei mei: vt inhabitem in domo ſua in longi-tudine dierum ꝑ infinita ſecula ſeculorum Amen.

Hierony. Euſebius. Theodoſius